

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 28. Kasım 2017
Sayı: 1471

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Cumhuriyet'in kuruluş yıllarından 2000'li yılların başlarına kadar ülkemiz özellikle sebze ve meyve üretiminde kendine yeten önemli bir ihracatçı ülke konumundayken günümüzde tohumdan, ilaçlamaya, gübreden üretim kapasitesine kadar dışa bağımlı hale gelmiş bulunuyoruz. Son yıllarda hem ihracat oranlarında ciddi düşüşler yaşanmakta hem de tarımsal alanların daraldığı gözlenmektedir. Ayrıca üreticilerimiz ve ihracatçılarımız da ciddi sorunlarla karşılaşmakta, ürünlerimiz gümrük kapılarından geri dönmektedir. Bu konuyla ilgili gerekli denetimlerin yapılması, üretimden pazarlamaya, koruma ve taşıma şartlarından ihracata kadar var olan sorunların tespiti ve çözüm önerilerinin ortaya konması amacıyla Anayasanın 98'inci; TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini saygılarımla arz ederim.

S. F. A. 12
Sergen Tenikulu

Ömer Fethi Göker
Nigde

Kadim DURMAZ
Tokat Milletvekili

CEYHAN İRGİL
Bursa M

COŞKUN TARTAN
Kecegelim

Barış Yabancı
İstanbul
Gülşay Yabancı
İstanbul

Mehmet GÖKDAG
Gaziantep Milletvekili

M. O. Kılıç

Mahmut İstan

İstanbul

Okur GATTANCI

Onursal ADIĞÜZ

İstanbul

Game

Alişur İlgerdi

İstanbul

Sibel Özdemir

İstanbul M

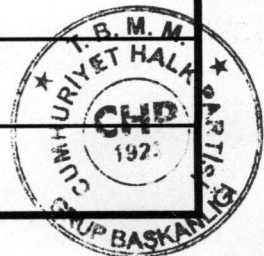
İstanbul

Kaym Arslan
Denizli

İstanbul

1471 Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz sebze üretiminde olsun kimi meyve türlerinde olsun hem Akdeniz ülkeleri hem de dünya ülkeleri arasında önemli ihracatçı ülkelerden biridir.

Son yıllarda özellikle iktidarın yürüttüğü dış politikanın sonuçları dolaylı olarak üreticilerimizi de mağdur etmiştir. Ortaya çıkan olumsuzluklar sonucu Ortadoğu pazarındaki payımız iyice daralmıştır.

Türkiye'deki tarımsal üretimin en önemli sorunlarının başında artan maliyetler ve yetersiz destek gelmektedir. Yıllardır, iktidar tarafından sayısız vaat verilmesine rağmen tarımsal üretim sorunları azalmak bir yana ülkenin temel bir kriz alanı haline gelmiştir. Üreticilerimiz bin bir cefa ve fedakârlıkla ürettikleri ürünlerin hakkını alamamakta, buna rağmen vatandaşın sofrasını giden ürünler yüksek bedellere ulaşabilmektedir. Bütün yük üreticinin üzerine kalırken aracılar üreticinin emeği, alın teri üzerinden daha fazla kazanmaktadır.

Fındıktan çaya, meyveden tarla bitkilerine kadar üretim alanında ciddi bir kayıp söz konusudur. Maliyetler ciddi oranlarda artmasına rağmen üreticinin satış fiyatları ya sabit kalmakta ya da gerilemektedir. Bu durum da üreticiyi tarımsal alandan soğutarak farklı alanlara sevk etmekte, ülkemizin en büyük sorunlarından olan göçe de davetiye çıkarılmaktadır.

Teknolojik gelişmelere paralel olarak üretimimiz artmak bir yana giderek azalmakta bu da bütçede milyarlarca liralık bir yüke neden olmaktadır. Topraklarımız verimli, üreticilerimiz istekli ve çalışkan olduğu halde yıldan yıla üretimdeki ve ekili dikili arazilerin oranındaki düşüşün tek bir açıklaması vardır. O da Tarımsal Üretimin iyi yönetilemediği ve üreticinin adeta kendi kaderine terk edildiği gerçeğidir.

Üreticilerimiz devletten destek beklemektedir. Sadece domates üreticileri için değil, diğer çiftçiler için de durum aynı. Fidanımız, tohumumuz ithal edildiği sürece Türk çiftçisi para kazanamayacak, üretim kalitesi ve oranları yıldan yıla düşmeye devam edecektir.

Ülkemizde tarımsal alanda girdi maliyetleri (elektrik, mazot, gübre, ilaç) dünya fiyatlarının oldukça üzerindedir. Ayrıca piyasa manipülasyonları sektöre büyük zarar vermektedir. Verginin vergisini alan bir anlayışın mimarı olan ülkemizde temel gıda maddeleri bir ağır bir vergiye tabi tutulurken elmas, pırlanta, yat, tekne ve kotrada vergi oranları % 0'dır. Çiftçilerimizin temel giderlerinden olan mazottan Özel Tüketim Vergisi alınmaktadır.

Tarımsal üretimde yenilenebilir enerjinin kullanımı dünyada giderek yaygınlaşmaktadır. Teknolojik gelişmeler, yeni üretim modelleri, pazarlama, teşvik ve mevzuat konusunda üreticilerimizin bilinçlendirilmesi üretimi etkileyecek önemli bir faktördür. Ayrıca mevcut üreticilerin üretime özendirilmesine ve üretimden kopanların yeniden teşvik edilmesi gerekmektedir. Tarımsal üretim popülist bir anlayışla değil milli bir mesele olarak ele alınarak stratejik olarak planlanmalıdır. Bunun için de bu alanda “hükümet politikası” anlayışı yerine “devlet politikası” anlayışının ikame edilmesi gerekmektedir.

Sayılan sorunların çözümü için yerinde inceleme ve araştırma yapılması gerektiği kanatılı ile Anayasanın 98’inci; TBMM İçtüzüğü’nün 104. ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini saygılarımla arz ederim.

